

да дознавамъ, кои дворяни сѣ, що обычатъ истинно принца ми, а кои не. — Дарувамъ ви таза дарбѣ, повтори вълшебницата; но трѣбва да ви заплатѣ още и дълговетѣ на Златка. Той на ли зѣ назаемъ четиры жълтицы отъ баща ви? — Той гы върна, повтори Веселинѣ: той добрѣ знае, че је срамота на принцовеѣ да си не изплащатъ дълговетѣ; и за туй ми даде четирыѣ жълтицы, които му бѣше пратила царицата. — Азѣ знаѣхъ туй добрѣ, рѣче вълшебницата, но знаѣхъ още, че принцѣѣ ся много наскърби като неможѣ да повърне повече нѣщичко, защото той знае, че єдинѣ принцѣ је дълженѣ да възнаграждава благородно, а тази дължностъ, трѣбва азѣ да исплатѣ. На! земете тази кесіѣхъ, която је пълна съ жълтицы, и ѣхъ отнесете на баща си; той ще намира въ неѣхъ секога сѣщото количество, ако само изважда отъ неѣхъ за добры дѣла.“ Въ сѣщото врѣме вълшебница ся вече невидѣ, а Веселинѣ занесе кесіѣхѣ на баща си, комуто исприказа тайнѣхѣ.

Между туй сѣдїитѣ, които бѣше събрала царицата за да осѣдѣтъ бабичкѣхѣ, ся много смѣтихѣ, и казахѣ на царицѣхѣ: „Какѣ искате да осѣдимѣ женѣхѣ, когато тя не је излѣгала Ваше Величество, но ви ѣхъ казала, че тя је сиротица жена, и че не је имала діаманты.“ Царицата ся много разсърди, и имѣ рѣче: „Ако не осѣдите тази вещицѣ, която ся подигра съ менѣ, и която мя направи да иждивѣ непользно толкова си пары, та да наємнѣхъ конє и платѣ на докторы, выѣ ще ся каете.“ Царицата је єдна лоша жена си рѣкохѣ сѣдїитѣ, ако ѣхъ непослушаме, тя ще найде срѣдство да ны погуби; по-добрѣ је да загине бабичката, нежели ный.“ Сичкитѣ прочее сѣдїи осѣдихѣ да ся изгори бабичката жива, като